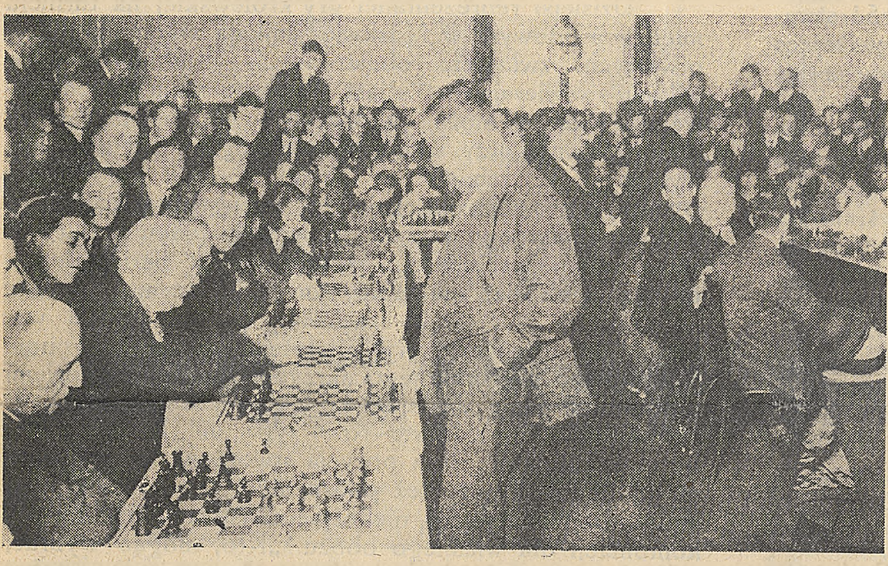
NR. 3. LWÓW — STYCZEŃ 1926 ROK II

SZACHY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY GRZE I STUDJOM SZACHOWYM

REDAKTOR NACZ. I ODPOWIEDZIALNY: KAROL JAN LINK LWÓW, UL. SAKRAMENTEK 4/II P.	EGZ. 75 GR. PRENUMERATA KWART. 2 ZŁ. KONTO CZEK. P. K. O. NR. 153.152 CENA OGŁOSZEŃ WEDŁUG UMOWY	ADRES ADMINISTRACJI: „SZACHY" LWÓW, L. SAPIEHY 77. — TEL. 496

Z Międzynarod. Turnieju w Moskwie

CAPABLANCA W WARSZAWIE

W dniu 30. X. 1925 król szachowy w drodze do Moskwy dał w Warszawie seans gry jednoczesnej przeciwko 30 szachistom z wynikiem + 15 — 3 = 12.

DR. EMANUEL LASKER

długoletni mistrz świata (od r. 1894—1922) zdobył drugie miejsce w turnieju mosk.

ILIN-ŻENEWSKI

utalentowany gracz rosyjski, który w partji turniejowej w Moskwie, pokonał mistrza świata Capablancę.

SENZACYJNA PRZEGRANA MISTRZA ŚWIATA

Liczne rzesze szachistów rosyjsk. śledzą z olbrzymiem napięciem przebieg partji Capablanca—Ilin Żenewski, na wywieszonej w tym celu szachownicy.

ALEKSANDER WAGNER

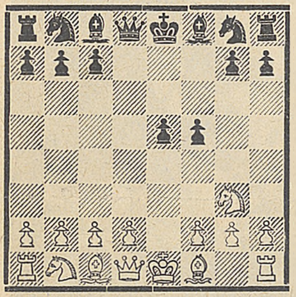
DO ANALIZY GAMBITU LWOWSKIEGO

(Od Redakcji: Na życzenie Autora, jak również w celu dalszej popularyzacji gambitu lwowskiego przedrukowujemy niniejszy artykuł ze „Słowa Polskiego").

I. ATAK GÓRAWSKIEGO

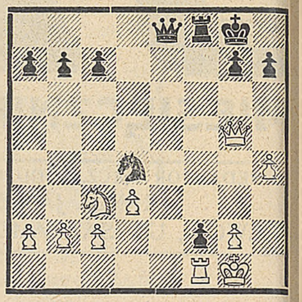
Turniej analityczny „Słowa Polskiego" wykazał, że śmiała ofenzywa pieszka królewskiego: 1. Sf3, d5; 2. e4! z pominięciem metodycznego jej przygotowania d3 i Sd2, może znaleść znakomite zastosowanie w poważnej praktyce turniejowej, gdyż czarne przyjmując gambit i usiłując zachować materjalną przewagę pieszka, narażają się na intenzywny i trudny do odparcia atak. Jednocześnie atoli okazało się z przebiegu poszczególnych partyj korespondencyjnych, że czarne rezygnując z utrzymania zdobytego pieszka i wszczynając natychmiastową kontr-ofenzywę: 2... d×e4; 3. Sg5, e5! stwarzają sobie bardzo silne centrum. Pozycja wynikająca po 4. S×e4, f5! 5. Sg3, jest identyczna z warjantem otwarcia Ałapina: 1. e4, e5; 2. Se2, d5; 3. Sg3, d×e4; 4. S×e4, f5; 5. Sg3. (Pozycja I). Pozycja ta jest mojem zdaniem poważnym argumentem przeciw poprawności tego otwarcia. Centrum czarnych istotnie groźne, a gra białych ścieśniona. Osadzenie białego rycerza na termopilowem polu g3 jest przymusowe, gdyż na c3 hamowałby normalny rozwój drugiego rycerza b1. Pokonał mnie w ten sposób czarnemi w r. 1918 w matchu korespondencyjnym szampion austrjacki Ernest Grünfeld, w bieżącym zaś roku w partji dotąd nierozstrzygniętej p. Kamil Wendeker ma przewagę 2 pieszków.

Pozycja I

Posunięcia czarnych 3. ...e5 nie można atoli uważać za ostateczne odparcie gambitu lwowskiego, któremu w tej opresji jeden z najbystrzejszych polskich analityków p. prof. Stefan Górawski wyświadczył istotnie rycerską przysługę, stosując 4. h4!! zamiast 4. S×e4. Grał w ten sposób przeciw p. Bętkowskiemu, Sassowerowi i Żuk-Skarszewskiemu ze znakomitym rezultatem 2½ wygranych białemi (83% !). Trudno się zgodzić na uwagę p. prof. Sassowera, że ruch 4. h4 nie jest dobry, gdyż po ...h6; 5. S×e4, czarne nie mogą już grać f5 wobec groźby 6. Hh5+! Sunięcia 4. h4, które teorja uwieczni jako „atak Górawskiego w gambicie lwowskim" nie można wszelako uważać za ostateczne „odparcie odparcia" tego gambitu. Sam p. Górawski w swych doskonałych glossach do partji 108, wywodzi, że po 4. h4 czarne przegrywają grając 4... Ge7, 4... f6, 4... h6, 4... f5 i 4... Sf6, natomiast robią remis po 4... Sc6! np.: 5. Gc4, Sh6; 6. Sc3, Gg4 i t. d. W tem miejscu przeoczył p. Górawski, że czarne zamiast grać odrazu 6... Gg4 mogą usadowić swego rycerza na d4, uniemożliwiając wskutek tego He2, oraz grożąc 7.. Gg4, poczem czarne powinny wygrać, jak się okazuje z następującej dalszej analizy tego interesującego warjantu: 6. Sc3, Sd4; 7. Sg×e4, (w razie 7. Sc×e4? f6! 8. f5! 9. Seg5, e4! i czarne lepsze) 7... Gg4; 8. f3, Ge6; 9. d3, Shf5; 10. Gg5, Ge7; 11. Hd2! (źle 11. G×e7, H×e7; 12. G×e6 z powodu Se3) 11... f6; 12. G×e6, S×e6; 13. Ge3, S×e3; 14. H×e3, 0—0; 15. 0—0, Sd4; 16. Wac1, Hd7; 17. f4, e×f4; 18. H×f4, Wae8; 19. Wfe1, f5!! 20. Sg3, Gd6! (czarne rezygnują z zysku pieszka c2) 21. Hf2, G×g3; 22. H×g3, f4! 23. Hg5, f3; 24. W×e8 H×e8; 25. Wf1, f2+ i wygrywają. (Pozycja II). Zdaje się przeto, że białe powinny były grać 6. c3 w celu przeszkodzenia Sd4. Opóźnia się wprawdzie rozwój Sb1, za to otwiera krużganek dla wypadu hetmana. Z powyższych wywodów wynika, że gambit lwowski zachowuje swą żywotność nawet przy najlepszej obronie czarnych 3... e5 !4. h4, Sc6!

Pozycja II

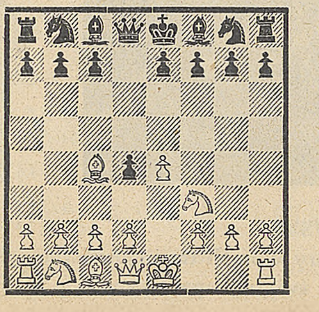
II. NIEPRZYJĘTY GAMBIT LWOWSKI

Dzisiejsi reprezentanci gry królewskiej na turnieju międzynarodowym w Moskwie unikają starannie partyj otwartych, zwłaszcza obustronnych gambitowych zawikłań, wybierają natomiast partję zamkniętą „murowaną", którąby można ukończyć w 30 posunięciach za dwie godziny, przy wymianie wielu figur i zaledwie dwu wyrazów: — „remis?" — „Yes!" —. Bo i pocóż się wysilać, skoro najprozaiczniejsze zwycięstwo w końcówce przewagą marnego pieszka przyniesie jeden punkt tak samo, jak najwspanialsza kombinacja w partji gambitowej. A chociaż nie tajne tym dzisiejszym Jazonom, że właściwy czar sztuki szachowej panuje prawie wyłącznie w dziedzinie gry otwartej, chociaż epigonom Morphy'ego nie brak jego skrzydeł fantazji, by orlemi wzloty wzbić się do sfer zabłękitowych, gdzie toczy się bój, a o zwycięstwie rozstrzyga nie brutalna materjalna przewaga, lecz pozycja stworzona intuicją własnego genjuszu, czy też podszeptem bogini Caissy, to jednak boją się ryzyka, niebezpieczeństwa w razie mylnej kombinacji dla własnego obozu. „Kto, mogąc wybrać, wybrał zamiast domu, gniazdo na skałach orła, niechaj umie spać, gdy źrenice czerwone od gromu"... Tego zaś nie każdy potrafi, więc wybiera murowany domek i uchyla się od przyjęcia gambitu.

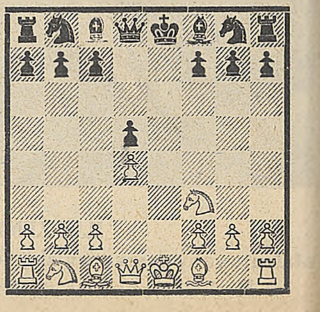
Więc oto w pogoni za sposobami tego uchylania się powstaje w teorji gambitu królewskiego osobny rozdział pod tytułem „gambit królewski nieprzyjęty", w którym obrona po 1. e4, e5; 2. f4 wypracowała dwa warjanty korzystniejsze dla czarnych, mianowicie 2... Gc5! i 2... d5! Zachodzi pytanie, czy także w gambicie lwowskim czarne mogą z korzyścią dla siebie ofiarowanego pieszka 2. e4 nieprzyjąć!

Kwestja ta dotąd nieporuszana, gdyż w turnieju analitycznym „Słowa Polskiego" czarne były obowiązane do przyjęcia gambitu. Na pierwszy rzut oka na szachownicę okazuje się, że po 1. Sf3, d5 na zuchwałe wyzwanie 2. e4! czarne nie mogą dać odpowiedzi **„wymijającej" 2... d4** z powodu 3. Gc4 (Pozycja III). Odpowiedź **2... e6** jest dla czarnych również niekoniecznie

Pozycja III

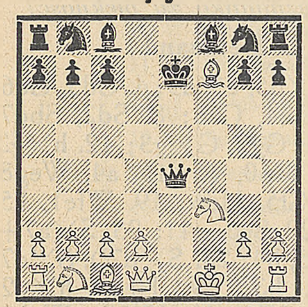
Pozycja IV

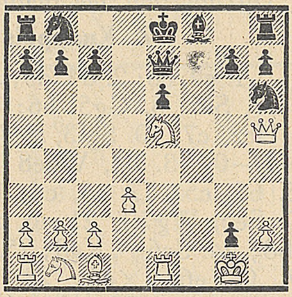
korzystna. Następuje 3. e×d5, e×d5; 4. d4! (Pozycja IV). Jest to znany z obrony francuskiej warjant wymienny, dla białych korzystniejszy. Pozostają tedy do omówienia trzy warjanty, jakiemi rozporządzają czarne, nieprzyjmując gambitu lwowskiego.

1) 1. Sf3, d5; 2. e4, **e5**; teraz białe nie mogą grać 3. e×d5 z powodu grożącej nagonki na białego rycerza 3... e4! Nastąpi jednak: 3. S×e5, d×e4; 4. Gc4, Hd4! 5. G×f7+, Ke7; 6. f4, e×f3 *(en passant)*; 7. S×f3, He4+; 8. Kf1 i białe lepsze. (Pozycja V). Albo: 4... Sh6? 5. d3, He7; 6. f4, f×e3; 7. 0—0, f×g2; 8. We1, Ge6; 9. G×e6, f×e6; 10. Hh5+ i białe wygrywają. (Pozycja VI).

Pozycja V

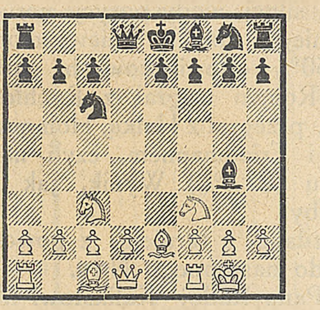
Pozycja VI

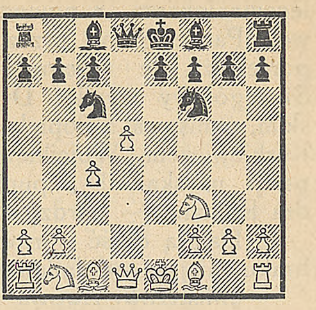
2) 1. Sf3, d5; 2. e4, **Gg4**; 3. e×d5, H×d5; 4. Ge2, Sc6; 5. Sc3, Hd8; 6. 0—0. Białe lepsze. (Pozycja VII).

3) 1. Sf3, d5; 2. e4, **Sf6**; 3. e×d5, S×d5; 4. d4, Sc6; 5. c4, Sf6; 6. d5. Białe lepsze. (Pozycja VIII). Albo: 3... H×d5; 4. Sc3, Hd8; 5. Gb5+, Sc6; 6. 0—0. Białe lepiej rozwinięte. (Pozycja IX). Okazuje się, że

Pozycja VII

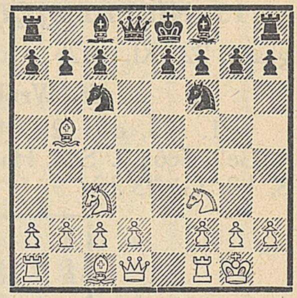

Pozycja VIII

czarne nie mogą bezkarnie uchylić się od przyjęcia lwowskiego gambitu i w tem leży jego wyższość nad gambitem królewskim. Nie wynika z tego by obrona Laskera 1. Sf3, d5 lub obrona skandynawska 1. e4, d5; 2. Sf3! miały być niepoprawne.

Pozycja IX

Analiza gambitu lwowskiego przyjętego, wciąż leży jeszcze w powijakach, mimo pracowicie i sumiennie zestawionej tablicy analitycznej w zeszycie listopadowym miesięcznika „Szachy“.

Obrona Żuk-Skarszewskiego, oraz atak Górawskiego dowodzą, że wiele pozostało jeszcze do odkrycia w dziewiczych warjantach nowego otwarcia. Otwiera się tu wdzięczne pole do popisu dla amatorów polskich w szczególności lwowskich celem usprawiedliwienia nazwy gambitu. (C. d. n.)

TURNIEJ O MISTRZOSTWO LWOWA ZA ROK 1925

Nareszcie po 7-mio tygodniowych zmaganiach zakończył się turniej w dniu 11 grudnia 1925 r. partją Halka-Meersand. Powody tego przedłużenia omawialiśmy już w zeszłym N-rze. W turnieju wzięło udział 15-stu zawodników reprezentujących 4 kluby szachowe lwowskie, cyfra więc wcale pokaźna, mimo, że brakło wielu silnych szachistów, jak: dr. Aszkenazy, Funkenstein, inż. Piotrowski, Silberstein i wielu innych. Turniej odbywał się w lokalu Klubu Szachowego „Hetman“, a partje rozgrywano nie systemem kołowym, lecz zależnie od umowy partnerów.

Uroczyste rozdanie nagród odbyło się 20 grudnia ub. r. w biurach „Pezetu“, gdzie przewodniczący komitetu turniejowego p. Kolischer po przemowie wręczył zwycięzcom nagrody. Tytuł „Mistrza Lwowa za r. 1925“ wraz z nagrodą honorową gminy miasta Lwowa (srebrna papierośnica) i pierwszą nagrodą (złoty zegarek, dar „Gazety Porannej“) zdobył Kalikst Morawski osiągnąwszy 11 punktów (78·5%), 2-gą nagrodę (100 zł) zdobył I. Popiel 10½ p. (75%), 3 i 4 miejsce zajęli *ex-aequo* H. Friedmann i Z. Knappeis mając po 10 p. (71·4%). Ponieważ trzecia i czwarta nagroda nie dały się podzielić na dwie równe części (50 zł i para trzewików!), obaj zawodnicy mają jedną partją rozstrzygnąć, komu przypadnie trzecia, a komu czwarta nagroda. 5 i 6 miejsce zajęli *ex-aequo* R. Kurkiewicz i M. Wójcik mając po 8½ p. (60·9%). Dalsze miejsca i szczegółowe wyniki unaocznia załączona tabela.

Nagroda „Kurjera Lwowskiego“ „za najpiękniejszą partję“ nie została nikomu przyznana, jedynie p. Meersand otrzymał pochwalną wzmiankę za swą partję z Knappeisem.

Po rozdaniu nagród odbyły się narady, których bardzo ważnym rezultatem jest fakt, że międzyklubowy

Miejsce	NAZWISKO	Morawski	Popiel	Friedmann	Knappeis	Kurkiewicz	Wójcik	Meersand	Sokołowski	Bizub	Barusiewicz	Wróbel	Halka	Homme	Libman	Rychłowski	Punkty
1	Morawski K.	□	0	½	0	1	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
2	Popiel I.	1	□	0	0	0	1	½	1	1	1	1	1	1	1	1	10½
3	Friedmann H.	½	1	□	0*	1	0	1	1	1	1	½	1	0	1	1	10
4	Knappeis Z.	1	1	0*	□	0	½	0	1	1	1	1	1	½	1	1	10
5	Kurkiewicz R.	0	1	0	1	□	½	1	0	0	0	1	1	1	1	1	8½
6	Wójcik M.	½	0	1	½	½	□	1	1	0	0	1	0	1	1	1	8½
7	Meersand L.	0	½	0	1	0	0	□	1	½	1	1	0	1	1	1	8
8	Sokołowski J.	0	0	0	0	1	0	0	□	1	1	1*	1	1	1	1	8
9	Bizub Br.	0	0	0	0	1	1	½	0	□	1	1	1	1	0	1	7½
10	Barusiewicz	0	0	0	0	1	1	0	0	0	□	0	1	1	1	1	6
11	Wróbel M.	0	0	½	0	0	0	0	0*	0	1	□	1	0*	1	1	4½
12	Halka J.	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	□	0	1*	1	4
13	Homme L.	0	0	1	½	0	0	0	0	0	0	0*	1	□	0	1	3½
14	Libman	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0*	1	□	½	2½
15	Rychłowski K.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	½	□	½

komitet turniejowy został uznany za tymczasowy Lwowski Związek Szachowy. W ten sposób sprawa organizacji życia szachowego na terenie Lwowa posunęła się o duży krok naprzód.

Najlepszy rezultat nagrodzonego w spotkaniu z nagrodzonymi uzyskał Knappeis 2 p. (na 3 możliwe), a najlepszy wynik nienagrodzonego w spotkaniu z nagrodzonymi uzyskali R. Kurkiewicz i M. Wójcik po 2 p. (na 4 możliwe).

Początkowo w miescu B. Bizuba grał Dr. Roman,

jednak po rozegraniu 7 partji wystąpił z turnieju z polecenia lekarza, z powodu silnej niedyspozycji nerwowej. Partje grane przez niego zostały unieważnione, ponieważ nie rozegrał 50% obowiązkowych partji. Szczegółowy wynik: Dr. Roman wygrał z Rychłowskim, remisował z Popielem, przegrał z Halką, Hommem, Kurkiewiczem, Wójcikiem i Friedmannem, czyli na 7 partji uzyskał 1½ punktu (21·4%). Wynik, jak na dra Romana — bardzo słaby.

Dalszą część sprawozdania z turnieju, z powodu braku miejsca odkładamy do następnego N-ru.

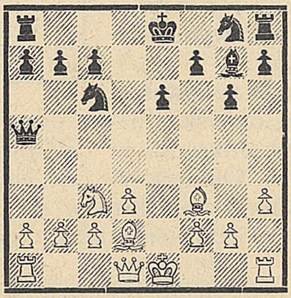
„Mistrzowi Lwowa" Panu Radcy Kalikstowi Morawskiemu składa Redakcja „Szachów" serdeczne gratulacje z okazji zdobycia tak zaszczytnego tytułu.

13. NIEPRZYJĘTY GAMBIT LWOWSKI

grany 22. XI. 1925 w turnieju o mistrzostwo Lwowa.

M. Wróbel — J. Halka

1. Sf3, d5; 2. e4![1]), Gg4[2]); 3. e×d5, H×d5; 4. Ge2, Sc6; 5. Sc3, Ha5[3]); 6. d3, g6[4]); 7. Gd2, Gg7[5]); 8. h3, G×f3?[6]); 9. G×f3, e6??[7]);

10. Sd5!! H×d5[8]); 11. G×d5, e×d5; 12. He2+, Sge7; 13. 0—0, 0-0; 14. Gg5, Sf5; 15. c3, d4[9]); 16. c4, Wfe8; 17. Hd2, Se5; 18. Wae1, f6; 19. Gf4, c5; 20. G×e5, f×e5; 21. b4, Gf8; 22. a3, b6; 23. We2, We6; 24. Wfe1, Wae8; 25. Hb2, c×b4; 26. a×b4, Kg7; 27. f4, Se3[10]); 28. f×e5, W×e5; 29. H×d4, Sc2?[11]); 30. W×c2, Gd6; 31. W×e5, W×e5[12]); 32. H×d6, We1+; 33. Kf2. Czarny poddał.

UWAGI K. J. LINKA

[1]) Jest to jedyna partja z turnieju o mistrz. Lwowa grana gambitem lwowskim. Mistrz Sambora Halka gambitu nie przyjął, ponieważ w turnieju o mistrzostwo tego miasta prof. S. Górawski dotkliwie zapoznał go z dodatniemi stronami gambitu.

[2]) P. Aleksander Wagner uważa nieprzyjęcie gambitu za niekorzystne dla czarnych. Niniejsza partja może służyć poniekąd za dowód prawdziwości tego twierdzenia.

[3]) W tem miejscu p. Wagner radzi grać Hd8. Ciąg w tekście uważamy jednak za lepszy, ponieważ pozwala czarnym na długą roszadę i wprowadza hetmana w grę, podobnie jak w grze skandynawskiej.

[4]) Niewłaściwe! Należało grać e6.

[5]) Ułatwia białym grę. O wiele lepsze było Gh6 lub 0—0—0.

[6]) Ta wymiana wprowadza w akcję dotychczas bezczynnego gońca e2, co okazuje się w następstwach zgubnem. Odwrót na d7 był jedyną odpowiedzią.

[7]) Fatalne przeoczenie, które kosztuje partję. Tu jedynie Ha6 ratowało sytuację.

[8]) Czarne nie mają lepszej obrony.

[9]) Ten ruch nie jest dobry, bo zmniejsza pole działanie gońca g7.

[10]) O wiele prościej było Gd6.

[11]) Dłuższy opór można było osiągnąć przez G×b4 z groźbą Gc5.

[12]) Po G×e5 nastąpiłoby 32. Hd7+, Kf8; 33. Wf2+ z matem w 3 posunięciach.

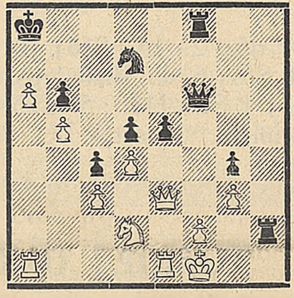
14. FRANCUSKA

grana 29. XI. 1925 w turnieju o mistrzostwo Lwowa.

Odznaczona pochwalną wzmianką za piękność!

Z. Knappeis — L. Meersand

1. e4, e6; 2. d4, d5; 3. e×d5, e×d5; 4. Gd3, Gd6; 5. c3, Sf6; 6. Gg5, h6; 7. Gh4, Ge6; 8. Sd2, Sbd7; 9. Hc2, c7; 10. Sgf3, Hc7; 11. Gg3, G×g3; 12. h×g3, 0—0—0; 13. b4, Wde8; 14. 0—0, g5; 15. a4, Weg8; 16. b5, c5; 17. a5, c4; 18. Gf5, Hd6; 19. Wfe1, h5; 20. Se5, Wg7[1]); 21. a6, b6; 22. Sc6, g4!; 23. S×a7+, Kb8; 24. Sc6+, Ka8; 25. Se5, h4; 26. S×d7[2]), S×d7; 27. G×e6, f×e6; 28. Sf1, h3; 29. He2, h×g2; 30. K×g2, e5[3]); 31. Hd2, Hf6; 32. He3[4]), Wgh7; 33. Sd2[5]), Wh2+; 34. Kf1, Wf8;

35. Se4?[6]), Hf3!![7]); 36. H×f3, g×f3; 37. Białe poddają.

UWAGI L. MEERSANDA

[1]) Groziło 21. G×e6, f×e6; 22. Sf7! ze stratą jakości (po 21... H×e6 nastąpiłoby 22. Sg6! lub Se×c4!).

[2]) Białe będąc w niewygodnej sytuacji dążą do uproszczenia partji.

[3]) Z groźbą Hh6 i Hh1‡.

[4]) Po 32. We3 nastąpiłoby Hh6 lub e4!

[5]) Białe nie mają lepszej obrony do dyspozycji. Na 33. d×e5, grają czarne Hf5; 34. Hf4 (lub A) Hh5; 35. f3, Sc5! (A 34. Sd2, Wh2+; 35. Kf1, Hd3+! z matem w 3 posunięciach).

[6]) Białe nastawiają pułapkę zbyt jednak przejrzystą, by czarne w nią wpadły (w razie 36. d×e4?? następuje 37. H·e4+ z matem w 2 posunięciach). Dłuższy opór gwarantowało 35. Ke2. Ciąg w tekście daje czarnym sposobność do decydującego manewru.

[7]) Trójchodówka!

MIĘDZYNARODOWY TURNIEJ W MOSKWIE

Dzień 8 grudnia ub. r. ukończył wielki światowy turniej w Moskwie zorganizowany przez Sekcję Szachową Wysokiej Rady Kultury Fizycznej, a finansowany przez rząd Sowietów. Wbrew horoskopom przedturniejowym, I-szą nagrodę (1.500 rubli złotych) zdobył Bogoljubow wyprzedzając o 1½ punktu Dra Laskera będącego na drugiem miejscu. Mistrz świata Capablanca musiał się zadowolić 3-em miejscem. Czwartym jest Amerykanin Marshall, piąte i szóste miejsce dzielą *ex-aequo* Dr. Tartakower i 21-letni Meksykańczyk Carlo Torre.

Zwycięstwem swem postawił się Bogoljubow w rzędzie najpoważniejszych pretendentów do tronu szachowego. Match między nim a Capablancą jest nieunikniony. Grał on niezwykle pewnie i solidnie, a przytem znał doskonale teren, więc pierwsze miejsce zajął zasłużenie. Dr. Lasker do 14 koła robił wrażenie, że tylko jemu przypadnie zaszczytne pierwszeństwo. Mimo jednak swej znanej zaciętości w grze, uległ 2-krotnie przeciw Torremu i Lewenfiszowi. Mistrz świata Capablanca, początkowo nie w formie, pod koniec turnieju zdobył się na wspaniały „finish", osiągając w 5-ciu ostatnich kołach 4½ p. i bijąc Bogoljubowa. W czasie turnieju grał w kilku simultanach w Leningradzie, co spowodowało przemęczenie, a w następstwie 2 przegrane z Ilin-Żenewskim i Werlińskim. Obsadę dalszych miejsc unaocznia załączona tabela. Szczegółowe omówienie turnieju odkładamy z braku miejsca do następnego numeru.

Miejsce	NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	Punkty	Nagrody
1	Bogoljubow . . .	□	½	0	½	1	1	0	½	1	1	½	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15½	I
2	Dr. Lasker . . .	½	□	½	1	½	0	½	1	½	1	1	1	1	1	0	½	1	½	½	1	1	14	II
3	Capablanca . .	1	½	□	1	1	½	½	½	½	0	1	½	½	0	½	½	1	1	1	1	1	13½	III
4	Marshall	½	0	0	□	½	0	1	1	½	0	1	1	1	1	1	1	½	½	0	1	1	12½	IV
5	Dr. Tartakower .	0	½	0	½	□	½	1	½	½	½	½	1	1	1	½	1	1	½	½	½	½	12	V
6	Torre	0	1	½	1	½	□	½	0	½	½	0	½	½	1	1	½	0	1	1	1	1	12	VI
7	Reti	1	½	½	0	0	½	□	1	0	1	1	½	0	½	½	1	1	1	½	½	½	11½	VII
8	Romanowski . .	½	0	½	0	½	1	0	□	1	0	½	0	0	1	1	1	1	1	½	1	1	11½	VIII
9	Grünfeld	0	½	½	½	½	½	1	0	□	1	½	0	½	½	½	1	1	½	½	½	½	10½	IX
10	Ilin-Zenewski . .	0	0	1	1	½	½	0	1	0	□	½	½	1	0	0	½	1	½	½	1	1	10½	X
11	Dr. Bogatyrczuk	½	0	0	0	½	1	0	½	½	½	□	1	½	½	½	1	½	½	½	½	1	10	XI
12	Rubinstein . . .	½	0	½	0	0	½	½	1	1	½	0	□	0	0	1	0	0	1	1	1	1	9½	
13	Spielmann . . .	0	0	½	0	0	½	1	1	½	0	½	1	□	0	1	½	½	½	1	0	1	9½	
14	Werliński . . .	0	0	1	0	0	0	½	0	½	1	½	1	1	□	1	½	0	½	1	1	0	9½	
15	Lewenfisz . . .	0	1	½	0	½	0	½	0	½	1	½	0	0	0	□	1	1	½	½	1	½	9	
16	Rabinowicz . . .	0	½	½	0	0	½	0	0	0	½	0	1	½	½	0	□	1	1	½	1	1	8½	
17	Yates	0	0	0	½	0	1	0	0	0	0	½	1	½	1	0	0	□	½	1	0	1	7	
18	Gotgilf	0	½	0	½	½	0	0	0	½	½	½	0	½	½	½	0	½	□	1	0	½	6½	
19	Sämisch	0	½	0	1	½	0	½	½	½	½	½	0	0	0	½	½	0	0	□	1	0	6½	
20	Dus-Chotimirski .	0	0	0	0	½	0	½	0	½	0	½	0	1	0	0	0	1	1	0	□	1	6	
21	Zubarew	0	0	0	0	½	0	½	0	½	0	0	0	0	1	½	0	0	½	1	0	□	4½	

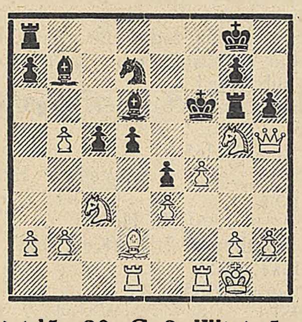
15. INDYJSKA
(GAMBIT BLUMENFELDA)

grana w I międzynarodowym turnieju korespondencyjnym „Wiener Schachzeitung" w 1925 r.

W. Sassower — Jacobek

(Włocławek, Polska) (Bischofshofen, Austrja)

1. d4, Sf6; 2. Sf3, e6; 3. c4, c5; 4. d5!¹), b5!²); 5. d×e6, f×e6; 6. c×b5, d5³); 7. e3, Gd6; 8. Sc3, 0—0; 9. Ge2, Gb7⁴); 10. Sg5, He7; 11. Gg4, S×g4; 12. H×g4⁵), Wf6; 13. f4, Sd7; 14. 0—0, e5⁶); 15. Gd2, Wg6; 16. He2, e4; 17. Wad1, h6; 18. Hh5, Hf6;

19. S×d5!⁷), G×d5; 20. Gc3, W×g5; 21. f×g5, He6; 22. g×h6, Ge5; 23. h×g7, K×g7; 24. Hg5+⁸). Poddał.

UWAGI W. SASSOWERA

¹) Uważam za najlepsze, bo ścieśnia grę przeciwnika.

²) Ostre posunięcie, którego autorem jest rosyjski mistrz Blumenfeld. Teorja jeszcze o gambicie tym ostatniego słowa nie wypowiedziała, to też w poważnych turniejach otwarcie to rzadko bywa stosowane. Słynną jest partja dr. Tarrasch—Aljechin (Piszczany 1922) odznaczona specjalną nagrodą.

³) Czarne osiągnęły za ofiarowanego pieszka bardzo silne centrum i zupełnie wolne linje do ataku.

⁴) Aż do tego posunięcia partja identyczna ze wspomnianą grą dr. Tarrasch—Aljechin. Otwarcie było mi zupełnie nieznane, ale właśnie przy zastanawianiu się nad 10-em posunięciem otrzymałem nowy zeszyt „Die Hypermoderne Schachpartie" dra Tartakowera i ku mojemu zdumieniu i przerażeniu „odkryłem" identyczną partję, w której grający moim kolorem przegrywa! Byłem w rozpaczy. We wspomnianej partji białe zagrały 10. b3 i uległy zupełnemu pogromowi. Dr. Tartakower zaś poleca rozbicie centrum przez 10. e4 aby po d×e4 grać 11. Sg5 i Gc4. Postanowiłem zagrać inaczej; aby partnera zmylić, rozpocząłem demonstracyjne manewry kawalerji.

⁵) Gra trochę już uproszczona.

⁶) We wspomnianej partji mistrzowskiej właśnie to posunięcie przyniosło Aljechinowi zwycięstwo, tu zaś staje się przyczyną katastrofy. Partner mój zasuggerowany śmiałym atakiem piechoty, która głęboko wdarła się w pozycje nieprzyjacielskie, przeprowadza ten sam plan, nie uwzględniając moich przygotowań i odmiennej pozycji.

⁷) Ofiara decydująca o wygranej!

⁸) Dla ilustracji podaję przebieg wspomnianej partji dr. Tarrasch—Aljechin.

16. INDYJSKA
(GAMBIT BLUMENFELDA)

z międzynarodowego turnieju w Piszczanach w 1922 r.

Dr. Tarrasch — Aljechin

Posunięcia od 1—9 włącznie, identyczne z partją Nr. 15. 10. b3, Sbd7; 11. Gb2, He7; 12. 0—0, Wad8; 13. Hc2, e5; 14. Wfe1, e4; 15. Sd2, Se5; 16. Sd1, Sg4; 17. G×g4, S×g4; 18. Sf1, Hg5!; 19. h3, Sh6; 20. Kh1, Sf5; 21. Sh2, d4!; 22. Gc1, d3; 23. Hc4+, Kh8; 24. Gb2, Sg3+!; 25. Kg1, Gd5!; 26. Ha4, Se2+; 27. Kh1, Wf7; 28. Ha6, h5; 29. b6, Sg3+; 30. Kg1, a×b6; 31. H×b6, Se2+; 32. Kh1, Sg3+; 33. Kg1, d2; 34. Wf1, S×f1; 35. S×f1, Ge6; 36. Kh1, G×h3!; 37. g×h3, Wf3; 38. Sg3, h4; 39. Gf6, H×f6; 40. S×e4, Wh3+; 41. Białe poddały.

MATCH
Klub Szachowy „Hetman"—„Lwowski Klub Szachistów"

W dniu 27/XII 1925 odbył się w lokalu Klubu „Hetman" pierwszy match pomiędzy powyższymi klubami, o srebrny puhar ufundowany przez Lwowski Klub Szachistów. Puhar ten jest nagrodą przechodnią, bo zdobędzie go ten klub, który 3 razy z rzędu zwycięży. Spotkania mają odbywać się co miesiąc, każdy klub ma wystawić 10 zawodników. Imprezie tej musimy gorąco przyklasnąć,

gdyż przyczyni się ona do znacznego ożywienia życia szachowego, a przez szlachetną emulację do podniesienia klasy gry. Wynik pierwszego spotkania jest następujący:

„Lwowski Klub Szachistów“		Klub Szachowy „Hetman“	
1. S. Freud	1	K. Rychłowski	0
2. A. Grünberg	1	K. J. Link	0
3. L. Kohn	1	O. Lorber	0
4. Dr. N. Lilien	0	M. Wójcik	1
5. L. Meersand	1	M. Wróbel	0
6. Popowcer	0	K. Morawski	1
7. Dr. Roman	0	S. Limbach	1
8. M. Scherz	1	J. Postępski	0
9. L. Silberstein	1	R. Kurkiewicz	0
10. Tiegerman	1	Gembarzewski	0
Razem	7	Razem	3

Zwyciężył więc Lwowski Klub Szachistów w stosunku 7:3 na swoją korzyść.

ADRESY KLUBÓW, TOWARZYSTW I KÓŁEK SZACHOWYCH W POLSCE

„Akademicki Klub Szachowy“, Lwów, Czytelnia Akademicka, ul. Łozińskiego.

Klub Szachowy „Hetman“, Lwów, Kawiarnia Europejska, pl. Bernardyński.

„Lwowski Klub Szachistów“, Lwów, Kawiarnia „Roma“ ul. Fredry.

„Technicki Klub Szachowy“, Lwów, Politechnika, ul. L. Sapiehy.

„Krakowski Klub Szachistów“, Kraków, Klub Społeczny, Rynek gł. 32. II p.

ROZMAITOŚCI

UWAGA! Do naszego I-go konkursu rozwiązaniowego wstawiamy dodatkowy warunek, że o nagrody mogą się ubiegać wyłącznie ci Czytelnicy, którzy osiągną przynajmniej 45 punktów.

UWAGA! Na liczne zapytania Czytelników co to jest samomat i siatka matowa odpowiadamy: „Samomat jest to takie zadanie, w którem biały zmusza czarnego do dania białemu mata“. „Siatka matowa jest to stanowisko zamatowanege króla wraz z figurami i pionkami, które jakikolwiek wpływ na mata wywierają“.

„Slovensky Narod“ rozpisuje półroczny konkurs na oryginalne końcówki, które będą ogłaszane od stycznia do 1 lipca 1925 r. w „Slovenskym Narodzie“. Końcówki należy przesyłać w diagramach wraz z kompletnem rozwiązaniem pod adresem: M. Kostal, Praha-Vinohrady, Moravska 27. Czechoslovakia. Warunki konkursowe zwyczajne. Nagrody: 200, 130 i 70 koron czeskich. Sędziowie: F. Derdle (Berno) i M. Havel (Praga).

Kółko Szachistów kasyna oficerskiego w Przemyślu przeprowadziło w miesiącach listopad-grudzień ub. r. turniej o mistrzostwo garnizonu, do którego zgłosiło się 15 zawodników. Pierwszą nagrodę i tytuł „Mistrza garnizonu na rok 1925“ zdobył major inżynier Rymkiewicz, drugą kpt. Daniec, trzecią por. Pinda, czwartą kpt. Pękala, piątą major T. Borodzicz. Zainteresowanie się tym turniejem było wielkie i sięgało poza sferę wojskową. Za przykładem oficerów urządza ognisko podoficerskie turniej szachowy, który się rozpocznie 7 stycznia b. r.

W Krzemieńcu na Wołyniu powstaje w tych dniach klub szachowy, którego twórcą i organizatorem jest p. Mikołaj Zińczuk, silny gracz krzemieniecki.

Turniej o mistrzostwo Krakowskiego Klubu Szachistów jest na ukończeniu. Uczestników 9. Dwaj pierwsi M. Gałuszka i T. Konczyński mają po 7½ p. i muszą rozegrać 2—3 partje o I-sze miejsce.

Mistrz Warszawy St. Kohn grał 7 grudnia ub. r. 6 partyj jednoczesnych z reprezentacją klubu szachowego „Askola“ w Warszawie (tak zwany „handicap-match“) osiągając wynik +3—0=3.

Tugan-Baranowski, silny gracz warszawski i zarazem publicysta szachowy dał w sierpniu ub. r. w kole szachowem w Milanówku seans gry jednoczesnej z wynikiem +8—1=1.

Turniej o mistrzostwo Rumunji rozpoczął się w Bukareszcie 17 listopada ub. r. z udziałem 10 zawodników.

ROZWIĄZANIA KOŃCÓWEK Z N-RU 2-GO:

Nr. 1. 1. Hg3×g7+!! W×d7; 2. W×e8+, Wg8; 3. W×g8 mat ...S×g7; 2. W×g8+! K×g8; 3. e8H mat

Nr. 2. Białe zapowiedziały mata w 9 posunięciach: 1. Wf1—h1+! Kg8; 2. Wh8+! K×h8; 3. Wh1+, Kg8; 4. Wh8+! K×h8; 5. Hh1+, Gh2; 6. H×h2+, Gh3; 7. H×h3+, Kg8; 8. Hh7+, Kf8; 9. Hh8 mat.

TRAFNE ROZWIĄZANIA KOŃCÓWEK Z NRU 2 NADESŁALI:

Lwów: M. Barth (1), A. Brill (1), T. Horak, M. Humanowicz, Z. Konrad (2), S. Limbach, E. Messner, Fr. Otto, S. Popel, J. Rutter, J. Schorr, E. Schwebel, S. Sprecher, W. Stachnik, sierż. A. Warzewski (1), E. Wolański. **Borysław**: Fr Rager. **Drohobycz**: N. Kaszuba. **Gródek Jagiel.**: T. Ihnatowicz. **Kołomyja**: E. Kofler. **Krzemieniec woł.**: M. Zińczuk. **Lipno warsz.**: Wł. Turant. **Łask**: Z. Radzik. **Łuck**: A. Drykier, W. Suchodolski. **Piotrków**: B. Cwilong. **Skierniewice warsz.**: K. Dumański (1). **Złoczów**: W. Fuscher, M. Mandel (1). **Rembertów**: Małachowski (1).

ROZWIĄZANIE ZADAŃ N-RU 2-GO:

Nr. 28. N. Vesin 2‡. (Kd8, Wb1, f6, Ga6, h4, Se3, f1, Pc2; — Ke2, Hb5, Gd7, e1, Sc8, g1, Pc3, c6, e4, e6, f2).

1. Se3—c4! (grozi Sg3‡)

...K×f1; 2. W×f2‡ ...He5(g5); 2. Se5‡
...Ha5(b6)+; 2. S×H‡ ...Hxc4; 2. G×c4‡
...H×b1; 2. Sb2‡ ...∾; 2. Sg3‡

Nr. 29. Heller i Bettmann 2‡. (Kc8, He7, Wa4, f2, Gd7, h6, Sb2, c6, Pc3, c4, f5, g4; — Ke4, He6, Sa6, Pa3, f7).

1. Sc6—e5! (grozi We2‡)

...K×e5; 2. We2‡ ...H×d7+; 2. S×d7‡
...Hb6(c6+); 2. Sc6‡ ...H×h6; 2. Sg6‡
...H×c4+(H×e5); 2. Gc6‡ ...∾; 2. We2‡

Nr. 30. N. Vesin 2‡. (Ka8, Hc1, We3, g8, Gb8, h7, Sd8, e8, Pf2, f6, h3; — Kf4, Ha5, Wc7, d6, Ge2, h4, Sa3, b5, Pa7, g3).

1. Wg8—g5! (grozi Wf5‡).

...K×g5; 2. We5‡ ...Gg4(d3); 2. Wg4‡
...Wc5(W×h7,Wd5); 2. Se6‡ ...G×g5; 2. f×g3‡
...W×f6(Sd4); 2. Wc3‡ ...Sc3; 2. Wd3‡
...Gf3+; 2. We4‡ ...∾; 2. Wf5‡

Nr. 31. A. Ursić 2‡. (Kb1, Hg1, Wa4, a8, Ga2, c3, Pg6; — Kf5, Wh5, h6, Gc8, Sh2, Pa3, a6, g7, h3, h4, h7).

1. Kb1—a1! (tempo)

...Wg5; 2. Hb1‡ ...Ge6; 2. Gb1‡
...W×g6(h×g6); 2. Hc5‡ ...S∾; 2. Hg4‡
...Gb7(d7); 2. Wf8‡ ...a5; 2. W8×a5‡

Nr. 32. I. Gross 2‡. (Ka5, He8, Wc5, Gb8, h7, Sf4, f5, Pd4, g2; — Ke4, He6, Wg5, Gg8, Sa7, h6, Pc6, e3, f6, g3).

1. Wc5—c4! (grozi S×g3 lub d5‡)

...He5+; 2. d5‡ ...G×h7; 2. H×e6‡
...W×f5+; 2. d5‡ ...S×f5; 2. d5‡
...Wg6; 2. S×g3‡ ...∾; 2. S×g3‡ lub d5‡

Nr. 33. N. Vesin 2 mat. (Kg8, Hc8, Wc1, Gb1, f8, Sd3, e5, Pa2, a4, d6, f2, h4; — Kd5, Gc7, Sc3, Pd4).

Zadanie to zaczerpnął p. M. Wróbel z miesięcznika „Sahovski Glasnik“, w którym było ono wydrukowane bez czarnego pieszka f3 (przez przeoczenie), bez którego zadanie jest nierozwiązalnem. Prosimy więc dostawić czarnego Pf3.

1. Se5—d7! (tempo)

...Kc4; 2. Sb6 mat ...Ke6; 2. Sf4 mat
...Kc6; 2. Sb4 mat ...Gd8 (Se4); 2. Sf4 mat
...Ke4; 2. Sf6 mat ...∾; 2. Sf6 mat

Nr. 34. M. Wróbel 2‡. (Kd8, Sc1, d7, Pa4, a6, c2, e2, g4, g6; — Kd5, Pc3, d4, d6, e3).

1. Sc1—d3! (tempo)

...Kc4; 2. Sb6‡ ...Ke4; 2. Sf6‡
...Kc6; 2. Sb4‡ ...Ke6; 2. Sf4‡

Pan B. Cwilong z Piotrkowa zwraca nam uwagę na następujące zadanie ogłoszone w 1900 roku w „Tygodniku Ilustrowanym“ Nr. 11: **R. Lipski, Warszawa 2‡.** (Kf6, Gd6, Sb5, f5, Pa4, c2, g2; — Kd5, Pb6, b7, d7). Rozwiązanie: 1. Kf6—g6! Idea tego zadania jest identyczną z ideą zadań Nr. 33 i 34. Wymowny fakt, dowodzący jak trudno w dzisiejszych czasach o czysto oryginalne pomysły. Nihil novi sub Jove!

Nr. 35. A. Ursić 2‡. (Kb1, He7, Wg3, Ge5, Sa5, Pc2; — Kd5, Wg4, Gb2, h5, Pg5).

1. Ge5—d4! (grozi He5‡)

...K×d4; 2. Wd3‡ ...We4; 2. Hd7‡
...W×d4; 2. W×g5‡ ...G×d4; 2. c4‡
...∾; 2. He5‡

Nr. 36. G. Heathcote 2‡. (Ke8, Hd7, Wa3, Gd3, Sh5, Pf2; —Ke5, Wa4, Gh1, Pa5).

1. Gd3—e4! (grozi Hd5‡)

...K×e!; 2. We3‡ ...W×e4; 2. W×a5‡
...Wd4; 2. He7‡ ...G×e4; 2. f4‡
...∾; 2. Hd5‡

Nr. 37. S. Limbach 2‡. (Kg8, We7, Gd8, e4, Sg7, Ph2; — Kg5).

1. Ge4—g2! (tempo)

...Kf4 (g4, h4); 2. We4‡ ...Kf6 (g6, h6); 2. We6‡

Nr. 38. M. Wróbel 2‡. (Ka5, Hb4, Wf5, Gc7, e8, Sd1, d4, Pc3, e6, e2; — Ke4, Hh3, Gb1, g5, Sg2, h5, Pb3).

1. Ge8—f7! (grozi Gd5‡)

...H×f5+; 2. Sb5‡ ...Sf4; 2. We5‡
...Se3; 2. Sf2‡ ...Sf6; 2. He7‡
...∾; 2. Gd5‡

Nr. 39. M. Wróbel 2‡. (Kg8, Hg7, Wa3, h4, Gd6, h7, Se5, f4, Pc6, f7; — Kd4, Ha6, Gg1, g2, Sh2, Pa4, a7, b7, e2).

1. f7—f8S! (grozi S8e6 mat.)

...Hc4+; 2. Sf7 mat. ...Gd5+; 2. S4e6‡
...Hd3; 2. W×d3 mat ...Gh3; 2. H×g1‡
...∾; 2. S8e6‡

Autor zawiadamia nas, że przez przeoczenie opuścił w diagramie zadania białego pieszka na c5, przez co powstały 4 uboczne rozwiązania: **A)** 1. Sc4+! **B)** 1. Sd7+! **C)** 1. Sf3+! **D)** 1. Sg4+! Prosimy więc go tam wstawić.

Nr. 40. E. Wolański 2‡. (Kg4, Hh4, Wb5, h5, Ga8, Se8, g1, Pc5, e3, f3, g5; — Ke5, Hf8, Gd1, Sf1, g8, Pd7, e6, f7, g2, h2, h6).

1. Hh4—e1! (grozi Hc3‡)
...H×c5; 2. Hc3 mat ...S×e3+; 2. H×e3 mat
...Hd6; 2. c×d6 mat ...Sf6+; 2 g×f6 mat
...G×f3+; 2. S×f3 mat ...d5; 2. c×d6 mat
...Sd2; 2. Hg3 mat ...f5+; 2. g×f6 mat
...∾; 2 Hc3 mat

Nr. 41. J. Klemensiewicz 3 mat. (Kg7, Hb3, Gc8, Sc4; — Kd4, Pc5, d5).

1. Gc8—b7! (tempo)
...Ke4; 2. He3+, Kf5; 3. Gc8 mat
...d×c4; 2. Hf3! Ke5; 3. Hf6 mat
...c3; 2. He4 mat

Nr. 42. J. Klemensiewicz 3‡. (Kg5, Hc2, Wd7, Sd1; — Ke1, Pe2, e3).

1. Wd7—d2! (tempo)
...Kf1; 2. W×e2, Kg1; 3. We1 mat
...e×d2; 2 He4! K×d1; 3. Hb1 mat
...Kf1; 3. Hh1 mat
...e×d1; 2. H×d1 (W×d1) mat

Nr 43. S. Limbach 3‡. (Kg7, Ha4, Gb2, Se4; — Kd5, Pa5, a6, d7).

1. Gb2—f6! (tempo)
...Ke6; 2. Hc4+, Kf5; 3. Sd6 (g3) mat
...d5; 3. Hc8 mat
...d6; 2. Sc3+, Kc5; 3 Gd4 mat
...Ke6; 3. Hg4 mat

Rozwiązanie uboczne: 1. Kg7—f7!!
...d6; 2. Hc2, a4; 3. Sf6 mat
2 Sf6+, Kc5; 3. Gd4‡

Celem uniknięcia uboczności Autor prosi o przestawienie gońca na f6. a hetmana na b4. Rozwiązanie: 1. Hb4—a4!

Nr. 44. M. Singer 3 mat. (Ke3, Wf1, h3, Gh2, Pg4; — Kg2).

1. Gh2—f4! (tempo)
...K×f1; 2. Wg3, Ke1; 3. Wg1 mat
...K×h3; 2. Kf3. Kh4; 3. Wh1 mat

Kilku Czytelników donosi nam, że podobne zadanie ogłoszone było już dawno w „Deutsche Schachzeitung“, jednakowoż nie podaje ani autora, ani roku ogłoszenia.

Nr. 45. J. Klemensiewicz 4‡. (Kd5, Wd7, Sg7, h5, Pd6, g2; — Kg4).

1. Wd7—d8! (tempo)
...K∾; 2. Wg8, ∾; 3. Sf5+, ∾; 4. Sf6(h6) mat lub g4 mat

Zadanie jest niepoprawne wskutek ubocznego rozwiązania:

1. Kd5—e5!! Kg5; 2. Sf4 (Sf6), K∾; 3. Sf5, K∾; 4. Wg7 mat
...Kh4; 2. Kf6! Kg4; 3. Wa7 (b7, c7, e7), Kh4; 4. W∾4 mat.

Pan S. Limbach ze Lwowa zwraca nam uwagę na następujące zadanie umieszczone w „Schachaufgaben“ J. Dufresne'a, Część II. Str. 152, zad. 57. **R. Willmers 4‡.** (Ke5, Wa1, Sb7, c5! Pb2; — Kc4, Ph3). Rozwiązanie: 1. Wa1—a7! ∾; 2. Sa5, ∾; 3. Wb7, ∾; 4. b4‡. Jak widzimy, układ, materjał, siatki matowe i idea zadania są identyczne. Jest to dziś często spotykany przypadek bezwiednego podobieństwa.

Nr. 46. E. Wolański 4 mat. (Kf1, Sb2, Pa3, b3, b6, c2, d3; — Kh1, Wf3, Ga6, Pb5, b7, f2, f4, h2).

1. Sb2—d1! (tempo)
...b4; 2. a4, Gb5; 3. a×b5, ∾; 4. S×f2 mat
...Gc4; 3. d×c3, ∾; 4. S×f2 mat
...G×d3; 3. c×d3, ∾; 4. S×f2 mat

Nr. 47. Fr. Otto 5 mat. (Kb4, Wg7, Ge4, Sf2, h2, Pe2; — Ke5).

1. Wg7—g6! (tempo)
...Kd4; 2. Sf3+, Ke3; 3. Sd3, K×e2; 4. Wg1, Ke3; 5. We1 mat
...K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat
3. Sh3! K×e2; 4. Wg1, Ke3; 5. We1 mat
...K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat
...Kf4; 2. Sf3, Ke3; 3. Sd3, K×e2; 4. Wg1, Ke3; 5 We1 mat
...K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat
3. Sh3! K×e2; 4. Wg1, Ke3; 5. We1 mat
...K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat
2. Kc3! Ke3; 3. Sd3, K×e2; 4 Wg1, Ke3; 5. We1 mat
...K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat
...Ke5; 3. Sd3+, K×e4; 4. Wg5, Ke3; 5. We5 mat

Zadanie to jest więc niepoprawne wskutek 3-ch częściowo ubocznych rozwiązań.

Nr. 48. Fr. Otto ‡ 4. (Kc5, Hb2, Wa4, Gb5, Se8, g7, Pe2, g3; — Ke5, We4, Sd4, Pa5, e3, g4).

1. Gb5—d7! (tempo)
...Wf4; 2 Hb8+, Ke4; 3. Sf6+, W×f6; 4. Gc6+, W×c6 mat

Nr. 49. K. A. L. Kubbel 4 mat. (Kb5, Hh1, Gg3, Sc5, Pa6, e2, e6, f2, g4, h6; — Kd4, Wa8, Ge7, Sb8, Sc6, Pa7, c3, c7, d5, f4, g5, g6, h2).

1. Hh1—c1! (grozi 2. He3+, 3. Sb3+ i 4. f3 mat)
...Ke5; 2. He3+, Kf6; 3. G×f4! Sd4+; 4. H×d4 mat
...g×f4; 4. H×f4 mat
...∾; 4. G×g5 mat
...G×c5; 2. G×f4! Ke4; 3. f3+, Kd4; 4. He3 mat
...Sa5; 2 e3+, Ke5; 3 e×f4+, Kd4; 4. He3 mat
...Kd6(f6); 4 f×g5 mat
...g×f4; 4. H×f4 mat
...Se5; 2. e3+, f×e3; 3. H×e3(f×e3) mat
...h1H(G); 2. G×f4! H×c1; 3. e3+, H×e3; 4. f×e3 mat
...He4(f3, h3); 3. He3+, H×e3; 4. f×e3 mat
3. e3+! H×e3; 4. H×e3 (f×e3) mat
...g×f4; 3. H×f4, He4; 4. e3 mat
...∾; 2. He3+, f×e3; 3. Sb3+, Ke4; 4. f3 mat

Nr. 50. Dr. E. Palkoska 4 mat. (Ka8, He7, Ga2, Sc1, f4, Pf3; — Ka1, Gf1, Sb2, Pa3, d6, g7).

1. Sf4—e2! (tempo)
...G×e2; 2. H×e2, S∾; 3. Sb3 mat
...∾; 3. Hc2, ∾; 4. Hb1 mat
...Gg2; 2. Hb7! S∾; 3 Hb1 mat
...∾; 3. Sb3+, K×a2; 4. Sc3 mat
...Gh3; 2. He4, Gf5!; 3 Sb3+, K×a2; 4 Sec1 mat
...Sd3; 3. H×d3; 4. Hc3 mat
...Se4(d3); 2 H×g7+, Sb2; 3. Sd4 ∾; 4. Sb3 mat lub Sc2 mat
...Se5; 3 Hb7! ∾; 4 Hb1 mat
...Sa3(d1); 2. H×g7+, Sb2; 3. Sd4, ∾; 4. Sb3 mat lub Sc2 mat
...d5; 2. H×a3! ∾; 3. Sb3 mat
...g5(g6); 2. He4, Sd3; 3. H×d3, ∾; 4. Hc3 mat

Nr. 51. Dr. E. Palkoska 4 mat. (Ka8, Hf8, Gd8, e2, Sh5, Ph4; — Kc6, Wg4, Gd7, Pa4, b5, b7, e3, e4, g7).

1. Hf8—e7! (grozi 2. He5 i 3 G×b5 mat)
...Kd5; 2. Gc7, Kc6; 3. Hd6 mat
...Kd4; 3. He5 mat
...Wg6; 3. He5+, Kc6; 4. G×b5 mat
...Wg1; 2. He5, Wb1; 3. Sf4, ∾; 4 Hc7 mat
...Wg2; 2. He5, W×e2; 3. Sf4! ∾; 4. Hc7 lub Hd5 mat
...Wg5; 2. h×g5, Kd5; 3. Gc7, Kd4; 4. He5 mat
...∾; 4 Hd6 mat
...G∾; 3. Gc7! ∾; 4 Hd6 mat
...∾; 3 He5, ∾; 4. G×b5 mat
...Gc8; 2 Sf6! Gd7; 3. He5! ∾; 4. G×b5 mat
...Ge6; 2 Gc7 ∾; 3 Hd6 mat
...Ge8; 2 Sf6! Gd7; 3 He5, ∾; 4 G×b5 mat
...g×f6; 3. Gc7, ∾; 4. Hd6 mat
...Gf5; 2. Sf4! W×f4; 3 Gc7, ∾; 4. Hd6 mat
...Gc7; 3 He5, ∾; 4 G×b5 mat
...∾; 2 He5 ∾; 3. G×b5 mat

Nr. 52. K. Hannemann 4 mat (Kc8 Wh7, Gf1, Sh6, g6, Pa6, c3, c5. d3, e7, f3; — Ka7, Wg5, Pb7, c6).

1. d3—d4! (grozi 2. a×b7 i 3 b8H mat)
...W×c5; 2. d×c5, b×a6; 3 e8 mat
...Wd5; 2. e8G! Wd7; 3. G×d7, b×a6; 4. Gd7 ∾ mat
...Wd8+; 3. K×d8, Kb8; 4. W×b7 mat
...We5; 2. S×e5(d×e5), b×a6; 3. S×c6 lub e8 mat
...Wf5; 2. e8G!! Wf7; 3. G×f7, b×a6; 4. Gf7 ∾ mat
...Wg1; 2. e8H!! W×f1; 3. H×c6, K×a6; 4. Ha6 mat
...∾; 4. H×b7 mat
...Wg2; 2. e8W!! We2; 3. W×e2, K×a6; 4. Wa2 mat
...W×g6; 2. e8S!! Wg7; 3. S×g7, b×a6; 4. Sg7 ∾ mat
...∾; 2. a×b7, ∾; 3. b8H mat

TRAFNE ROZWIĄZANIA ZADAŃ Z NR. 2 NADESŁALI:

M. Barth, Lwów (37. 38. 39 aut. 43 ub., 44). **A. Brill, Lwów** (34—38, 39 C, 40, 41, 43 ub., 44). **B. Cwilong, Piotrków** (28—38, 39 A, B. C, D, 40—43 ub, 44, 45 aut., 46—50). **A. Drykier, Łuck** (28—41, 43 aut., 44—46). **K. Dumański, Skierniewice warsz.** (37, 41, 43 aut., 44, 45 ub., 46). **J. Freund, Borysław** (37, 38, 39 C, 44). **W. Fuscher, Złoczów** (28, 31). **T. Horak, Lwów** (28—38, 39, A, B, C, D, 40 41. 42. 43 aut. i ub., 44—52) **M. Humanowicz, Lwów** (32, 37, 38, 39 C, 43 ub., 44). **T. Ihnatowicz, Gródek Jagiell.** (28, 30, 32, 34—37, 41, 42, 43 ub, 44, 45 ub., 46). **N. Kaszuba, Drohobycz** (28, 29. 31, 34—38, 41, 43 ub., 44, 46). **E. Kofler, Kołomyja** (37. 38. 41, 42, 44). **S. Limbach, Lwów** (28—38, 39, A, B, C, D, 40. 41, 42, 44, 45 aut., 46—52). **A. Lutman, Lwów** (37, 38, 39 B. C, D, 40, 41, 42, 43 ub., 44, 45 ub., 46). **M. Mandel, Złoczów** (43 ub.). **Fr. Otto, Lwów** (28—38, 39, A., B, C, D, 40, 41, 42, 43 aut. i ub., 44—52). **S. Popel, Lwów** (28—38, 39, A, 41—44, 46, 47) **Z. Radzik, Łask** (28—38, 39 A, B, C, D, 40, 41 42, 43 aut i ub.. 44, 45 ub., 46—52). **Fr. Rager, Borysław** (37, 38, 39 C, 44). **J. Rutter, Lwów** (37, 38, 39 aut, 40, 41, 42. 43 ub.) **S. Sadowy, Lwów** (28 29, 31, 32, 34—37, 39 C, 41, 44, 45, ub, 46. 50, 52) **J. Schorr, Lwów** (28, 30, 31, 32, 34—38. 39 B, 40, 41). **E. Schwebel, Lwów** (28—38, 39 A, B, C, D, 40—43 ub, 44, 45 ub, 46—48). **J. Schweider, Lwów** (34, 37, 39 B, 40, 41, 44). **S. Sprecher, Lwów** (28, 29, 32, 34—38, 40—43 ub., 44, 46, 52) **W. Stachnik, Lwów** (28, 29, 34—38, 39 C, 41, 43 aut., 44. 46). **W. Suchodolski, Łuck** (28—42, 43 ub., 44, 45 ub., 46, 48). **J. Szurek, Gorlice** (34—38, 39 C, 42. 43 aut. 44). **Wł. Turant, Lipno warsz.** (28, 29, 34, 36, 40, 43 ub., 44, 45 ub, 46, 50, 52). **Sierż. A. Warzewski, Lwów** (37, 39 C, 40, 44). **E. Wolański Lwów** (28—38, 39, A, B, C, D, 41, 43 aut. i ub. 44—52).

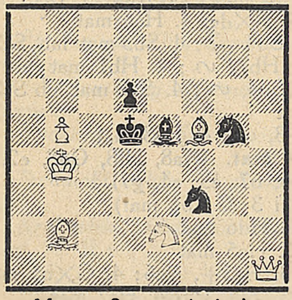
ODPOWIEDZI REDAKCJI

WPp.: **B. Czyżewski, A. Drykier, W. Geier, T. Horak, N. Kaszuba, Wł. Klucziarow, S. Limbach, Fr. Otto, S. Sprecher, W. Suchodolski, A. Warzewski.** Zadania otrzymaliśmy, serdecznie dziękujemy, zbadamy, ewentualnie umieścimy **M. Mandel, Złoczów.** Wycinanie zadań zbyteczne, wystarczy Nr. zadania i nazwisko autora. **„Iris".** Zapowiadanie zmiany pionka na figurę jest niepotrzebne. W danej sprawie WPan ma zupełną rację. **E. Schwebel, Lwów.** Bez podania rozwiązania, zadań nie badamy. **A. Stańko, Brody.** Zadania niewyraźnie lub błędnie napisane; prosimy jeszcze raz nadesłać ale wyraźnie. **M. Zińczuk, Krzemieniec.** Listy otrzymaliśmy, serdeczne dzięki; zrobione. **L. Schmer, Lwów.** Prosimy pofatygować się do Redakcji od godz. 12—2 **S. Wojciechowski, Rawicz.** Dobrego polskiego podręcznika do gry w szachy obecnie niestety niema; wyczerpane. **J. Freund, Borysław.** Otrzymaliśmy. **M. Humanowicz, Lwów.** Bez rozwiązań nie badamy. **M. Gałuszka, Kraków.** Otrzymaliśmy, serdecznie dziękujemy. **T. Regedziński, Białystok.** Otrzymaliśmy, serdecznie dziękujemy.

Zwracamy uwagę na nadesłanie prenumeraty za bieżący kwartał

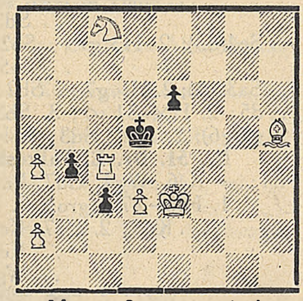
ZADANIA

ZADANIE NR. 53
Wiktor Geier, Włocławek
(Oryginalne)

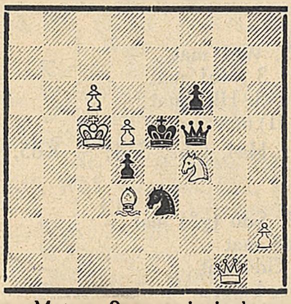
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 54
Edward Kofler, Kołomyja
(Oryginalne)

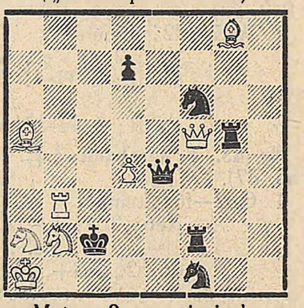
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 55
W. Suchodolski, Łuck
(Oryginalne)

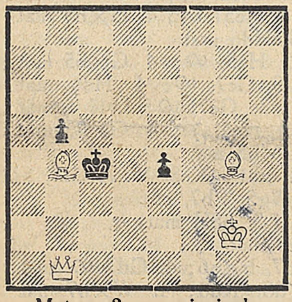
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 56
Marjan Wróbel, Lwów
(„L'Echiquier" 1925)

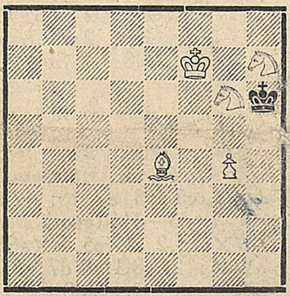
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 57
J. Klemensiewicz, Kraków
(Oryginalne)

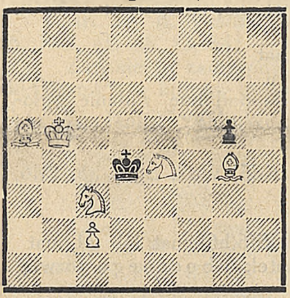
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 58
Saturnin Limbach, Lwów
(Oryginalne)

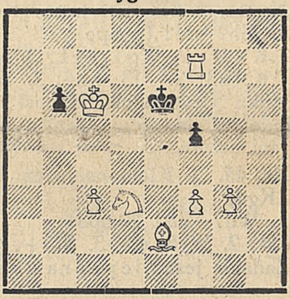
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 59
Franciszek Otto, Lwów
(Oryginalne)

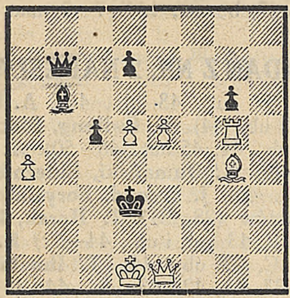
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 60
Eustachy Wolański, Lwów
(Oryginalne)

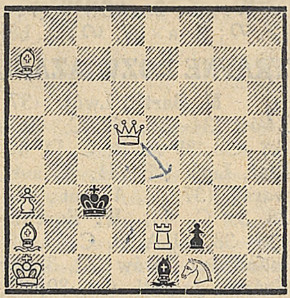
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 61
Dr. Fr. Rduch, Czerniowce
(„Revista de Sah" 1925)

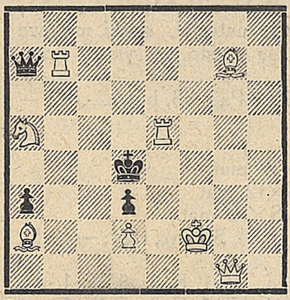
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 62
Tadeusz Horak, Lwów
(Oryginalne)

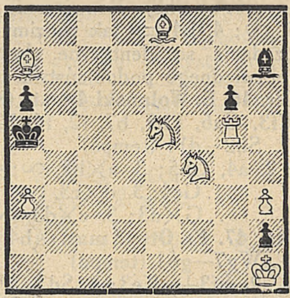
Samomat w 4 posunięciach.

ZADANIE NR. 63
Bol. Czyżewski. (Oryginalne)
Soroki, Bessarabja

Samomat w 5 posunięciach.

ZADANIE NR. 64
Wł. Klucziarow. (Oryginalne)
Soroki, Bessarabja

Samomat w 6 posunięciach.

Rozwiązania zadań oraz wszelkie uwagi, prosimy nadsyłać do Redakcji (nie do Administracji!). Nazwiska rozwiązujących ogłosimy w następnym numerze pod warunkiem, że rozwiązania wpłyną najdalej do 1. II. 1926.

WYDAWCA: KAZIMIERZ ZIELIŃSKI. — ODBITO W ZAKŁADZIE GRAF. L. S. T. W. LWÓW, LEONA SAPIEHY 77 — TELEF. 496